

Der var i hvert fald en løsning, der ville koste 200 mio. kr., som er uden nogen fare. Hvordan kan ministeren så være bekendt at udsætte befolkningen for sådan en forfærdelig situation, som hun her selv har beskrevet?

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg vil gerne understrege, at den beslutning, der er truffet, giver den bedste varige løsning, og at den gennemføres på en sikkerhedsmæssigt forsvarlig måde, og dette anfægtes heller ikke af DSB.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 169: Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver. Af socialministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 19/1 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødt (S):

Det er mit håb, at vi i dag sætter et punktum for denne gamle lov fra 1940'erne om forhøjelse af hædersgaverne.

I 1995 markerede vi her i Folketinget 50-året for Danmarks befrielse, bl.a. ved at give en ekstra udbetaling af hædersgaveydelsen til besættelsestidens ofre. Det var et enigt Folketing, der vedtog den hædersgave, men jeg kan godt mindes hr. Arne Melchior's ærgrelse over, at den ydelse ikke fulgte med i det årligt udbetalte beløb.

I finanslovaftalen blev vi så enige om at løfte hædersgavebeløbet fra 6.800 kr. op til 12.000 kr. om året, og det er så det, vi anbefaler i dag i socialministerens lovforslag, og jeg gør det gerne på Socialdemokratiets vegne.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det lovforslag, vi behandler i dag, er i realiteten en genfremsættelse af et af de allerførste lovforslag, Enhedslisten har fremsat i Folketinget.

Dengang blev det afvist af stort set alle. På nær hr. Arne Melchior var stort set alle imod eller i hvert fald ikke ret meget for.

Jeg er helt indforstået med, at man selvfølgelig støtter den aftale, vi lavede under finansloven. Sådan er det jo. Men mit spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører i dag er: Synes Socialdemokratiet, at det er en god ting, at vi nu med denne her lov i dag understreger den hæder, de mennesker har krav på, og som vi skylder dem, som reddede Danmarks ære under besættelsen?

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Den hæder, som vi fejrede her i Folketinget i 1995, nemlig 50-års-dagen for Danmarks befrielse, var for mig og for Socialdemokratiet en hædersgave. Det, vi gør i dag, er, at vi regulerer hædersgaven, ydelsen, i forhold til udviklingen, den udvikling, som vi har set har fulgt lønnen. Det er det, jeg synes vi siger ja til i dag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen det, der bare undrer mig, er, at Socialdemokratiet ikke af et fuldt hjerte og åbent kan sige, at de i øvrigt også synes, at det er meget retfærdigt, at det er meget godt, at det er et godt signal også i den aktuelle historiske debat, at det er et godt signal at give, at selvfølgelig skal den hædersgave, der blev givet efter krigen, i dag have den samme værdi, som den havde, da den blev givet. Jeg kan ikke forstå, at det skal komme sådan lidt modstræbende, men jeg er selvfølgelig glad for, at Socialdemokratiet er gået med på, at vi får hævet hædersgaven til den oprindelige værdi.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg forstår så godt hr. Frank Aaens spørgsmål, for den korte ordførertale, vi hørte fra Socialdemokratiet, var jo ligesom lovforslagets bemærkninger og den ledsagende tale fra ministeren, den skriftlige tale, totalt rensset for ethvert smil, enhver venlighed, ethvert forsøg på at give et håndslag: »Nå, men det er jo penge, og det må vel sige alt, det må vel være hæder nok.«

I tidligere år hørte vi fra mange partier herinde, at det jo ikke handlede om penge, det handlede jo om hæder. Har man i Socialdemokratiet besluttet sig til, at nu gør man det altså,